

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sepulchra nobilitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Quia Diti
sacra, ideo
que pro fi-
quo fenebri
ad domos
posita.
Plin. l. 16.
c. 33.
Palma pro
Judæa cur.*
Atque illud in primis, quod pollutionis aut incesti de alicujus morte loci, aut funeris signum fuit, ferali; illi apud omnes cognomentum: quia cum minime recidi va sit, humane conditionis sortem referre videatur. Quamquam Herodotus unam solam; Pinum ex arboribus recisam minime repullulare tradit, esseque, ut ipse ait, *τυνδλθερον*. Nimirum animadverterat homo multa diligentia, recisam Cupressum in Creta beatiore insula repullulare, quod de Pinu nusquam observat.

CRETA. CAP. III.

*Suet. in Ve-
spasiano c.
5.*
*Medice ar-
boris prodi-
gium miran-
dum.*
*Quia pre-
ceptor Ca-
gnofies Ca-
roli 5, Imp.*
Quoniam vero Cretæ id præcipue concessum, ut renascentes, quæ præfectæ fuerint, Cupressus videat, nonnulli Cretam per ejusmodi arborem significari tradiderunt, non aliter, quam Palmam pro Judæa poni in Vespasianorum numis observatam: Palmæ siquidem & lætius & frequentius insulae proveniunt, quam usquam alibi. Cupressata porro Gnosiorum celebrat Plato, in quibus altivo die de legibus commentum à Megillo & sociis tradit. Non immerito autem magno habitum ostentio, cum arbor Cupressus altitudine conspicua in Vespasiani agro avito sine ulla vi tempestatis evulsa radicitus repente procidit, ac in sequenti die viridior atq; firmior eodem vestigio resurrexit, grande, ut inquit Tacitus prosperumque, assensu aruspicum & summa claritas juveni admodum Vespasiano promissa. Apud Plinium legas, ubi de prodigiosis arboribus disserit, arbores multas, sine tempestate, ulla ve causa alia, quam prodigii, cecidisse, ac sua mox sponte surrexisse quæ fuerint saulli omnis & ostentio. Sedenim ne nostra negligamus, vetustis rebus nimium applaudentes, in Medicis a diis quæ thesmis Alexandrinis dirutis incumbunt, hoc Romæ vidimus, quod huc in servisse minime fuerit importunum. Paucis admodum ante diebus quam Leo X. Pont. Max. moreretur, Medicam arborem, proceræ admodum magnitudinis, sed magna sui parte in latitudine ramos ad parietem affixam, ut perpetuo virore aulæ, quæ dicuntur, facere viderentur, casu nescio quo, noctu solutis pergulæ compagibus, ita concidisse, ut cacumine terram attingeret, & à porticu in xystum prodeuntibus præaltæ curvaturæ arcum exhiberet. Subsecuta mox clarissimi principis mors. Neglecta arbor, omni tunc familia aliis negotiis occupata. Creatur interim Hadrianus VI. Pont. Max. ab extremis usq; Morinis in Italiz ludibrium perquisitus. Insequitur statim ab electione, maxima hyemis inclementia, nives juges, & in multos dies terræ, pertinacia Romano solo insolita, in hæsitantes, qualem tempestatem & nivium altitudinem, asperitatemq; acris nemo quantumlibet natu maximus Romæ se vidisse profitebatur. Sævit ea hyems in citreos lucos, & viridæ omnia, Medicis arboribus consista perstringit, & ad radicem usq; adurit: omnesq; illæ hujusmodi arborum delicia, quæ Romæ plurimæ frequentissimaq; erant, auferuntur: sola è nostris illa observata incolumis, quæ ante Leonis obitum prociderat: ac omnis ille ordo, qui ad eundem parietem adhærescebat, minima jactura læsus, cæteris omnibus ad repullulationem succisis ad imum caudicem: Quod si altero vix anno completo Clementē VII. Leonis præmortui fratrem patruelem ad Pontificatus fastigium evectum vidimus, cur Medicam illam arborem in ejus a diis, & inclinatæ fortunæ dejectam, & felicissimi successus, ab hyemis tam horridæ sævitia servatam, fuisse prænunciam affirmare vereamur.

SEPULCRA NOBILITATIS. CAP. IV.

*Lib. 3.
Arca ex
Cupressis.*
Sunt qui Cupressum funus quidem & sepulcra, sed non nisi nobilitatis significasse contendant: quod & Lucani testimonio confirmatur, ita dicentis: *Et non plebejos luctus restam Cupressus.* Sane Thucydides libro historiarum II. arcas fuisse dicit ex Cupressis, in quibus eorum esserentur ossa, qui pro salute patriæ mortem oppetere non dubitassent. Hujus autē instituti, ut Cupressus defunctis accommodaretur, principium nonnulli ad historiam referunt: ajunt enim A scepiadis authoris gravissimi testimonio, Boream Cætarum Regem cum filiam Cyparissam nomine amisisset, arborem hanc in ejus tumulo sævisse, à qua inde nomen inditum Cyparisso: mox à satu illo luctuosam feralemque haberi ceptam.

MORS. CAP. V.

*Unde aut
defunctori,*
Nam & in ostentis mortis indicium fuit, quod tum aliis eventis tum Imper. Severi casu comprobatum est, cum Æthiops quidam claræ inter scurras famæ, cum corona è Cupressis facta illi obviam